

[Forsvarsministeren.]

ders Tjenestetid i hvert Fald slet ikke foreligger for den Del af Hjemmestyrkerne, som skal klare Grænsebevogtningen, og det Hensyn havde man altsaa ikke faaet taget, hvis man havde fulgt det ærede Medlem i Marts Maaned.

I øvrigt vilde Lovens Forlængelse dengang for et Par Aar i Stedet for to Maaneder have indeholdt de samme Muligheder for en Regulering af Tjenestetiden, som den Forlængelse, der sker nu, og det er klart, at man paa ethvert Trin af Udviklingen vil søge at afstemme disse Vilkaar paa en saa praktisk Maade og saa forsvarlig Maade som overhovedet muligt. Det har ikke været noget ukendt for mig i den Tid, jeg har haft med det at gøre, at jeg har forsøgt at faa lettet Byrderne baade med Hensyn til Antallet af indkaldte og med Hensyn til Tjenestetiden saa meget som muligt.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen yderligere sige, at jeg slet ikke ved denne Lejlighed skal indlade mig paa nogen som helst principielle Deklarationer om, hvordan Verden har at forholde sig saavel i den ene som den anden Henseende i den kommende Tid. Det skal jeg ganske afholde mig fra, ligesom jeg skal afholde mig fra nogen Spaadom om, hvordan det vil gaa her eller andetsteds under den ene eller anden Situation. Jeg synes ikke, at de Spaadomme, som jeg hidtil har hørt i den Henseende, har haft saa meget med Virkeligheden at gøre og derfor synes jeg, det er ørkesløst at begive sig ud paa de vilde Vover med Forudsigelser i denne Henseende.

Det ærede Medlem understregede, at der i det aktuelle Spørgsmaal om Tjenestetiden var et særligt Hensyn at tage over for Grænsekommandoet, og fremsatte i den Forbindelse den saglige Henstilling, at man fra de militære Myndigheders Side søgte at faa lettet Vilkaarene for den Del af Mandskabet, der skal have denne Bevogtning, saa meget som muligt. Denne Henstilling vil jeg overordentlig gerne følge, idet de Vilkaar, som Grænsekommandoet lever under, vel nok i mange Henseender er ringere end de Vilkaar, som store Dele af det øvrige Mandskab har. Det, man i særlig Grad har sat ind paa, var i første Række at faa ordnet Bolig- og Indkvarteringsforholdene, ikke paa nogen ideel Maade, men dog paa en Maade, som skabte nogenlunde, men ogsaa kun nogenlunde tilfredsstillende Vilkaar. At „Folk og Værn“ og det Arbejde, denne Institution udfører,

ogsaa skal omfatte Grænsekommandoet, er en Selvfølge.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen mente, at ud over Grænsekommandoet kunde man for andre Styrker her i Landet fastsætte en anden Tjenestetid. Jeg vil af mange Grunde advare imod en yderligere Differentiering af Tjenestetiden, saa længe man ikke har fastere Grund under Fødderne i hele det militære Spørgsmaal, organisationsmæssigt og paa anden Maade, end man har i dette Øjeblik. Jeg vil af Grunde, som det ærede Medlem er bekendt med som Medlem af Forsvarskommissionen, advare imod hele dette Differentierings-spørgsmaal, i hvert Fald hvad andre Styrker her i Landet angaar. Den Betragtning, som jeg her maa anlægge, er den, at de samme Bevæggrunde, som man har til at have en forsvarlig Uddannelse ved Grænsen, ogsaa er gældende for Uddannelsen af andre Grænsestyrker her i Landet.

Det ærede Medlem søgte at rejse en Diskussion om, hvad der skulde være den militære Uddannelses Formaal. Det Spørgsmaal bliver der jo rig Adgang til andre Steder at fordybe sig nærmere i, og derfor skal jeg slet ikke gaa ind paa det ved denne Lejlighed. Uddannelsens Formaal har for saa vidt været fastlagt i Snesevis af Aar af de politiske Myndigheder gennem reglementariske Bestemmelser, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at de fagmilitære, naar man spørger om deres Synspunkter, gaar ud fra de Forudsætninger, som de ifølge Bestemmelser og Reglementer har Pligt til at følge.

Det ærede Medlem stillede et Spørgsmaal om Instruktører for Hjemmeværnsforeningerne. Det ærede Medlem har for et andet Forum stillet det samme Spørgsmaal. Sagen er fra Forsvarskommissionen paa Grund af det ærede Medlems Forespørgsel gaaet til Besvarelse i Ministeriet, og naar denne Besvarelse foreligger, skal det ærede Medlem faa en detailleret Redegørelse derfor.

I Spørgsmaalet om Skydebaner og Skydeterræner og alt, hvad dertil hører, opfordrede det ærede Medlem mig til at foretage en Revision af samtlige rygtevis udbredte Planer fra de sidste Aar hele Landet over. Det finder jeg heller ingen Grund til at gøre. Det er i hvert Fald givet, at Skydebaner og Skydeterræner er en Nødvendighed, saa længe man overhovedet vil opretholde en militær Uddannelse, selv om den kun skal varetage meget elementære Opgaver. Det er rigtigt, som jeg har haft